ЗРОБИМО НАШЕ МІСТО КРАСИВИМ!

Боярка інформ

№3 (159) 11 лютого 2011 року
Газета Боярської міської ради

ДІАЛОГИ З ВЛАДОЮ стор. 2

ВОЛОДИМИР САМІЙЛЕНКО З НАМИ стор. 5

СЛУЖБА "103" СЛУХАЄ... стор. 7

БОЯРКА ЗЕМЛЮ НЕ ВІДДАСТЬ

10 лютого відбулася чергова шоста сесія Боярської міської ради VI скликання.

На розгляд депутатів було винесено 19 питань, які стосувалися життєдіяльності міста. Зокрема, депутати затвердили міську цільову програму підтримки розвитку підприємництва на 2011 рік. Як доповіла завідувач фінансово-економічним відділу міськвиконкому О.М. Балуєва, ця програма поєднуватиме підтримку підприємницької діяльності міста і координаційну роботу з представниками ділових кіл Боярки. Розроблений інвестиційний паспорт допоможе економічному зростанню та залученню інвестицій. Ці питання потребують типового договору про спільну діяльність стосовно соціально-економічного та культурного розвитку нашого міста, проект якого депутати також ухвалили.

О.М. Балуєва прозвітувала про виконання бюджету за минулий рік. Так, у частині доходів бюджет виконано більш ніж на 29 млн. грн. (загальний фонд – понад 26 млн, спеціальний – понад 3 млн грн.). У частині видатків бюджет виконано більш ніж на 28 млн грн. (загальний фонд – понад 25 млн, спеціальний – понад 3 млн грн.).

Далі депутати ухвалили передання в постійне користування основних засобів КП "БГВУЖКГ". Перший заступник міського голови В.А. Скочко виступив з повідомленням про приватизацію у нинішньому році двох об'єктів: виробничої бази Водоканалу на вул. Франка, 101 і приміщення котельні по вул. Білогородська, 53.

Заступник міського голови з соціальних питань В.М. Дубовецький повідомив, що міська програма "Турбота", яка передбачає стипендію для дітей-сиріт і спортсменів, поповнилася цього року майже на 13 тисяч грн. Ці кошти він запропонував використати на оздоровлення дітей та заохочення обдарованих.

За пропозицією В.М. Дубовецького на сесії вирішено нинішній, 2011-й, рік проголосити в Боярці роком імені В.Я. П'янова – відомого українського літературознавця, лауреата премії "Благовіст", ветерана Великої Вітчизняної війни.

Одноголосно було схвалено призначення щомісячної стипендії (1000 грн) на нинішній рік віце чемпіону Європи з боді-білдінгу серед жінок, боярчанці Наталії Ромашко, яка невдовзі поїде захищати честь нашого міста в США – на конкурс імені Арнольда Шварценегера.

Виносячи на розгляд депутатів екологічну програму Боярки на 2011-2015 роки, заступник міського голови з комунальних питань В.І. Сокиркін наголосив, що заходи, передбачені цільовою програмою, потребують понад 1 млн грн. Виконання залежить від наповнення міського бюджету.

Депутати міськради одноголосно підтримали звернення до всіх міських, сільських і селищних рад Асоціації міст України. Суть звернення пояснив секретар міськради Д.І. Паливода. За дорученням Президента України розроблено законопроект про внесення змін до Земельного кодексу. Згідно з ним, повноваження в розпорядженні землями у межах сіл, селищ та міст (крім Києва та Севастополя, міст обласного та республіканського значення) передаються від органів місцевого самоврядування до відповідних органів виконавчої влади. Згідно з ним у міських рад забирають повноваження, тобто "земельну комісію Боярки можна розпускати", сумно пожартував Дмитро Ігоревич.

У зв'язку з цим міська рада вирішила надіслати листа Президенту України, голові Верховної Ради з проханням зняти з обговорення цей проект щодо посилення контролю державної влади в межах населених пунктів, як такий, що суперечить Конституції. У разі прийняття цей закон призведе до непрозорості ухвалення рішень і ще більших зловживань у сфері земельних відносин, а також поставить під загрозу існування інституту місцевого самоврядування.

На сесії було розглянуто звернення депутатів міської ради IV скликання до депутатів Києво-Святошинської районної ради IV скликання, до судових органів щодо відстоювання прав городнього кооперативу "Дари землі" – повернення земельних ділянок для ведення городництва. (Докладно про стан справ, що склався у цьому кооперативі, читайте в наступному номері.) Депутати вирішили порушити клопотання перед Києво-Святошинською районною радою і районною прокуратурою щодо повернення городів членам кооперативу "Дари землі".

На сесії були також розглянуті питання стосовно порядку розміщення малих архітектурних форм (кіосків для ведення підприємницької діяльності) згідно з відповідною постановою Кабінету Міністрів. Прийнято рішення про присвоєння назв вулицям Боярського коледжу екології і природних ресурсів. Тепер на цьому масиві є дві вулиці – імені Олеся Андріяшева і Студентська. Депутати розглянули такожземельні питання стосовно оформлення дозволів на землеустрій, надання і продовження оренди земельних ділянок та приміщень тощо.

Ольга Сильченкова

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА ВИРІШИЛА:

(Рішення №6/232 від 10 лютого 2011 року)

1. Під час прийняття рішень щодо розміщення малих архітектурних форм керуватися Порядком розміщення малих архітектурних форм для здійснення підприємницької діяльності, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 26.08.2009 р. №982.

2. Рішення міської ради №39/1718 від 17 лютого 2009 р. "Про затвердження Положення про порядок надання дозволів на розміщення тимчасових споруд та стаціонарних малих архітектурних форм для здійснення підприємницької діяльності і їх демонтажу" вважати таким, що втратило свою чинність.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на першого заступника міського голови Скочка В.А. та профільну комісію.

Секретар міськради **Д.І. Паливода**

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ БОЯРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

головний спеціаліст з комунальних питань та благоустрою – 1 штатна одиниця (на час декретної відпустки);
спеціаліст I категорії з питань землевпорядкування – 1 штатна одиниця;
спеціаліст I категорії з питань архітектури – 1 штатна одиниця.

УМОВИ КОНКУРСУ

1. Право на участь у конкурсі на зайняття посади особи місцевого самоврядування мають громадяни України, які отримали вищу або середню спеціальну освіту, мають відповідну професійну підготовку, вміють користуватися ПК та оргтехнікою, володіють державною мовою в обсягах, достатніх для виконання службових обов'язків.

2. Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи: заяву на ім'я керівника, до якої додаються: особовий листок обліку кадрів, автобіографія, копія документів про освіту, декларація про доходи, зобов'язання фінансового характеру, в тому числі і за кордоном, щодо себе і членів своєї сім'ї за формою № 001-ДЕ, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 06.03.1997 року № 58 та зареєстрованою Міністерством юстиції 31.03.1997 року № 104/1908.

3. За рішенням комісії до участі в конкурсі допускаються особи, які відповідають умовам конкурсу. Особи, які досягли граничного віку перебування на державній службі, участі в конкурсі не беруть.

Прийом документів для участі у конкурсі проводиться протягом 30 календарних днів від дня його оголошення за адресою: м.Боярка, вул.Білогородська, 13, Боярська міська рада, кабінет №7. Довідки за телефоном у м.Боярка **43-241**.

Виконавчий комітет Боярської міської ради

ОФІЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ

VI сесія шостого скликання від 10 лютого 2011року вирішила:

1. Внести до переліку об'єктів комунальної власності територіальної громади м. Боярка, які підлягають приватизації шляхом продажу на аукціоні, за конкурсом у 2011 році, приміщення будівлі виробничої бази загальною площею 359,2м за адресою м. Боярка, вул. Франка, 101.

2. Контроль за виконанням даного рішення покласти на першого заступника міського голови Скочка В.А.

VI сесія шостого скликання від 10 лютого 2011року вирішила:

1. Внести до переліку об'єктів комунальної власності територіальної громади м. Боярка, які підлягають приватизації шляхом продажу на аукціоні, за конкурсом у 2011 році, приміщення котельні площею 1868,4 м2 за адресою м. Боярка, вул. Білогородська, 53.

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на першого заступника міського голови Скочка В.А.

VI сесія шостого скликання від 10 лютого 2011року вирішила:

1.Надати згоду на передачу в оренду об'єктів комунальної власності згідно із переліком , що додається (Додаток 1)

2.Доручити виконавчому комітету Боярської міської ради організувати передачу в оренду об'єктів комунальної власності на конкурсних засадах, у випадках передбачених чинним законодавством України.

3.Контроль за виконанням даного рішення покласти на профільну постійну депутатську комісію .

Секретар міської ради
Д.І. Паливода

Додаток №1 Перелік об'єктів комунальної власності м. Боярка, що підлягає передачі в оренду на конкурсних засадах

	площа	Термін дії
1. Нежитлові приміщення (вул.Франка,101)	666,7	3 роки
2. частина труби котельні (вул. Білогородська, 53)	10	3 роки
3. нежитлове приміщення (вул. Ворошилова, 26)	102,9	3 роки
4. нежитлове приміщення (вул. Хрещатик, 7/32)	75,4	3 роки
5. частина димаря котельні №1 "Космос"(вул. 50 р. Жовтня, 15-А)	10	3 роки
6. приміщення (вул. Молодіжна, 65, кв.2)	57,7	3 роки
7. підвальне приміщення (вул. Білгородська, 51, Корпус№1)	2,8	3 роки
8. нежитлове приміщення (, вул. Білогородська, 43)	109	3 роки
9. нежитлове приміщення (вул. Молодіжна,74)	38	1 роки
10. нежитлове приміщення (вул. Білогородська, 21)	30,7	3 роки
11. нежитлове приміщення (вул. Білогородська, 21)	40,7	1 роки
12. частина недіючої водяної вежі (, вул. Б.Хмельницького б/н)	10	3 роки
13. частина недіючої водяної вежі (вул. 50-років Жовтня)	10	3 роки
14. приміщення (вул. Молодіжна, 12/2)	10	3 роки
15 нежитлове приміщення (вул. Б.Хмельницького,113)	52,1	3 роки
16. нежитлове приміщення (вул. Дежнєва,62)	91	6 місяців

ОГОЛОШЕНО КОНКУРС НА ПЕРЕДАЧУ В ОРЕНДУ ОБ'ЄКТІВ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Конкурс проводиться за таких умов:

– пропозиції щодо збільшення розміру орендної плати у порівнянні з визначеним незалежною оцінкою стартовим розміром орендної плати;

– ефективність використання об'єкту оренди за цільовим призначенням;

– дотримання вимог експлуатації об'єкту, в т.ч. екологічних, санітарно-епідеміологічних, протипожежних норм;

– проведення капітального ремонту (реконструкція, модернізація) орендованих основних фондів (у разі необхідності);

– оплати вартості незалежної оцінки або відшкодування витрат на її виконання одним з учасників конкурсу.

Кінцевий термін подання заяв, пропозицій учасників конкурсу – 20 календарних днів з моменту публікації оголошення.

Для участі в конкурсі учасник конкурсу подає на розгляд конкурсної комісії такі матеріали:

– заяву про оренду, в якій зазначається найменування особи, місце знаходження (юридична адреса),вид діяльності, контактний телефон;

до заяви додають:

а) юридичні особи:

– належним чином засвідчені копії установчих документів;

– документи, що посвідчують повноваження представника юридичної особи;

– відомості про фінансовий стан (платоспроможність) учасника конкурсу з урахуванням дебіторської та кредиторської заборгованостей;

– довідка про те, що проти нього не порушено справу про банкрутство.

б) фізичні особи:

– копію документа, що посвідчує особу учасника конкурсу, або належним чином оформлену довіреність, видану представнику фізичної особи;

– копію свідоцтво про реєстрацію фізичної особи як суб'єкта підприємницької діяльності;

Усі учасники конкурсу подають зобов'язання (пропозиції) щодо виконання умов конкурсу, зобов'язання (пропозиції) щодо забезпечення сплати орендної плати та додаткові зобов'язання щодо експлуатації об'єкта, платіжні реквізити

Конкурс буде проведено 4 березня 2011 р.в 11-00 год. в приміщенні Боярської міської ради.

За довідками звертатися у фінансово-економічний відділ (каб.№10), Київська обл., м.Боярка, вул. Білогородська, 13 Тел.: 41-550, головний спеціаліст з економічних питань Петруха Оксана Анатоліївна.

Виконавчий комітет Боярської міської ради

ДІАЛОГИ З ВЛАДОЮ

З ініціативи Боярської міської ради на виборчих округах відбулися зустрічі депутатів міськради зі своїми виборцями.

"Мета цих зустрічей – дізнатися про всі проблеми, які турбують боярчан", зазначив міський голова Т, Г. Добрівський, відкриваючи одне з таких зібрань, на яке прийшли мешканці території Боярського коледжу екології і природничих ресурсів.

Він представив новообраних депутатів по цьому округу: К. Г. Пацьору, В.В Іванченка, О.П. Поліщука, а також депутата Києво-Святошинської райради В. Г. Добрівського і нового дільничного інспектора С. М. Бойка. У цій зустрічі також взяли участь секретар міської ради Д. І. Паливода, начальник Боярського головного виробничого управління житлово-комунального господарства М. І. Давиденко, командир громадського об'єднання "Боярська варта" О. О. Новохацький та начальник виробничо-технічного відділу КП "Боярка-Водоканал" Л. Б. Шелетаєва.

Територія цього мікрорайону – особлива. Біля коледжу (колишнього сільгосптехнікуму) розташовано 19 житлових будинків. Їх адреса завжди була дуже короткою: Боярка, сільгосптехнікум. Тутешні мешканці знають один одного, тож листи дуже швидко знаходять своїх адресатів, але відсутність назв вулиць та номерів будинків у цьому мікрорайоні додає зайвих клопотів лікарям швидкої допомоги, пожежникам, виклики яких потребують точної адреси. Зважаючи на все це, після змінення статусу сільгосптехнікума, який став коледжем, педагогічна рада цього навчального закладу звернулася до міської ради з проханням оформити на масиві вулиці, присвоївши їм назви, а всім будинкам – номери. Директор коледжу С. В. Кропивко, який першим виступив на зібранні, запропонував розділити мікрорайон на 5 вулиць, кожна з яких мала б свою назву. Багатьом мешканцям масиву така пропозиція не сподобалася, мовляв, це нововведення вимагає змін всіх документів, за що доведеться сплачувати. На противагу запропонованому голова комітету мікрорайону С. О. Корнієнко порадив поставити біля в'їзду стенд, на якому можна було б вказати розташування будинків. Та чи довго простоїть такий стенд? – замислилися деякі учасники зустрічі. Після запевнень Д.І. Паливоди про те, що відповідне рішення міськради про присвоєння вулицям назв буде надіслано у паспортний стіл і БТІ, після чого у документах поставлять відповідні штампи і переробляти паспорти та платити за це не доведеться, учасники зборів проголосували за присвоєння назв не п'яти, а тільки двом вулицям.

Командир "Боярської варти" у своєму виступі наголосив, що благоустрій вулиць, додержання закону про вивезення твердих побутових відходів відтепер перебуває на постійному контролі міської ради і "Варти". За виявлене засмічування вулиць та продаж спиртних напоїв неповнолітнім це громадське формування має всі повноваження накладати штраф – 850 гривень. До речі, саме за сигналами "Варти" у Боярці буде закрито три торговельні точки, які продавали спиртне та цигарки неповнолітнім. Учасники зборів О. В. Кожем'якін та А. П. Ємець запропонували командиру "Варти" встановити чергування на території мікрорайону і звертати при цьому увагу на несвоєчасне вивезення сміття, а депутату К. Г. Пацьорі – проконтролювати за цим. Міський голова наголосив, що на вивезення сміття потрібно укладати договори з комунальним підприємством "Києво-Святошинська тепломережа". "Боярська варта" допоможе прослідкувати і за укладанням договорів, і за якістю послуг, які надають комунальники.

Багато запитань на зустрічі адресувалося начальнику Боярського головного виробничого управління житлово-комунального господарства М. І. Давиденку. Не всі мешканці території коледжу уклали з цим підприємством договори на обслуговування. Багато з них мають чималу заборгованість зі сплати за комунальні послуги. А мешканці одноповерхових будинків мікрорайону приватизували свої помешкання й зовсім відмовилися від обслуговування своїх будинків цим підприємством. Разом з тим пропозиція створювати нову структуру – об'єднання співмешканців (ОСББ), іншими словами міні-ЖЕКи, не у всіх знаходить підтримку. Вислухавши всі думки з цього приводу, міський голова запропонував найближчим часом зробити опитування серед мешканців мікрорайону, результати якого чітко виявили б, хто залишиться на обслуговуванні комунальним господарством, хто захоче створити ОСББ, а хто обслуговуватиме свої будинки самостійно. Наголосивши на тому, що майбутнє за ОСББ, міський голова пообіцяв допомогу у їх створенні (пакет документів і юридичний супровід). Переваги ОСББ очевидні вже зараз – саме їм, згідно із законодавством, держава першочергово виділятиме кошти на капітальний ремонт. З вирішенням цих питань не можна зволікати: борги за несплату накопичуються, до того ж територія мікрорайону досі залишається без двірника, зауважив міський голова.

Учасники зібрання Т. А. Козачок та Т. І.Война порушували питання про індивідуальне опалення у своїх будинках. Це можна вирішити, запевнив Т.Г. Добрівський. Мешканець мікрорайону І. Г. Кипаренко поскаржився на проблеми з електроенергією. Після обговорення цього питання було вирішено надіслати відповідне звернення до обленерго.

Міський голова також дав доручення депутатам демонтувати на масиві стару автобусну зупинку, яка зараз має непривабливий вигляд. До того ж, він пообіцяв продовжити маршрут №1 з тим, щоб студенти коледжу могли під'їжджати до самого свого навчального закладу, а у кінці нового маршруту зробити ще одну автобусну зупинку.

Немало запитань стосувалися приватизації земельних ділянок при будинках. Як пояснив міський голова, приватизація залежить від затвердження Генерального плану розвитку Боярки та від рішень районного депутатського корпусу і Верховної Ради, у компетенції яких – затвердження меж району. Будь-яка забудова території неможлива без участі думки громади. Разом з цим подальший розвиток території має бути узгодженим з Генеральним планом розвитку міста, який передбачається ухвалити вже нинішнього року, зазначив Т.Г. Добрівський.

Поштове відділення мікрорайону в аварійному стані, констатували учасники зібрання А, П. Ємець та Т.П. Кутова. Це визнали й інші учасники зібрання, яке у підсумку вирішило клопотатися з цього питання перед Укрпоштою.

На зустрічі було дано перший наказ новообраному депутату міськради К. Г. Пацьорі – посприяти в облаштуванні освітлення для мешканців будинку №10.

Підсумовуючи загальне обговорення, міський голова висловив сподівання, що подібні зустрічі матимуть продовження. Раз на місяць депутати повинні вести прийом виборців. Свої скарги та пропозиції також можна повідомляти за телефоном 42-246. З цього року міськрада запроваджує рейтингове опитування, яке покаже, хто з керівників міста працює належним чином, а хто не справляється.

Ольга Сільченкова

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА ВИРІШИЛА:

1. Установити загальний обсяг доходів міського бюджету на 2011 рік у сумі 33600,0 тис.грн.

Обсяг доходів загального фонду бюджету визначити у сумі 27600,0 тис.грн., спеціального фонду бюджету 6000,0 тис.грн., у тому числі бюджету розвитку 3910,0 тис. грн. (додаток 1).

2. Затвердити загальний обсяг видатків міського бюджету на 2011 рік у сумі 33600,0 тис.грн., у тому числі обсяг видатків загального фонду бюджету у сумі 27600,0 тис. грн. та видатків спеціального фонду бюджету 6000,0 тис. грн. за тимчасовою класифікацією видатків та кредитування місцевих бюджетів (додаток 2) та головними розпорядниками коштів (додаток № 3).

3. Установити розмір оборотного касового залишку бюджетних коштів міського бюджету у сумі 10,0 тис.грн.

4. Затвердити обсяги міжбюджетних трансфертів (додаток 4) на 2011рік:

коштів, що передаються до районного бюджету, у сумі 5875,7 тис. грн..

5. Установити, що перерахування коштів, що передаються до районного бюджету здійснюється шляхом застосування нормативів щоденних відрахувань від надходжень доходів до загального фонду міського бюджету, які враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів, в розмірі 31,8% згідно із додатком 4 до цього рішення.

6. Затвердити перелік об'єктів, фінансування яких буде здійснено за рахунок коштів бюджету розвитку (додаток 7).

7. Установити обсяг резервного фонду міського бюджету на 2011 рік у сумі 276,0 тис. гривень.

8. Затвердити перелік захищених статей видатків загального фонду міського бюджету на 2011 рік за їх економічною структурою:

– оплата праці працівників бюджетних установ (код 1110);

– нарахування на заробітну плату (код 1120);

– придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів (код 1132);

– забезпечення продуктами харчування (код 1133);

– трансферти населенню (код 1340);

– оплата ком. послуг та енергоносіїв (код 1160);

– трансферти місцевим бюджетам (код 1320)

9. Затвердити в складі видатків міського бюджету кошти на реалізацію державних та регіональних галузевих програм на загальну суму 1682,3 тис.грн. (додаток 8).

10. Розпорядникам коштів місцевих бюджетів забезпечити в першочерговому порядку потребу в коштах на оплату праці працівників бюджетних установ відповідно до встановлених законодавством України умов оплати праці та розміру мінімальної заробітної плати; на проведення розрахунків за електричну та теплову енергію, водопостачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами. Затвердити ліміти споживання енергоносіїв у натуральних показниках для кожної бюджетної установи виходячи з обсягів відповідних бюджетних асигнувань.

11. Встановити, що головні розпорядники коштів міського бюджету мають право брати зобов'язання на здійснення видатків у 2011 році, враховуючи необхідність виконання бюджетних зобов'язань минулих років, тільки в межах відповідних бюджетних призначень, затверджених їм на поточний рік.

Порядок передачі бюджетних повноважень від одного головного розпорядника іншому здійснюється відповідно до ч. 6 ст. 23 Бюджетного кодексу України.

Якщо після прийняття рішення про міський бюджет повноваження на виконання функцій або надання послуг, на які затверджено бюджетне призначення, передається від одного розпорядника бюджетних коштів іншому розпоряднику бюджетних коштів, дія бюджетного призначення не припиняється і застосовується в межах визначених цим рішенням, для виконання тих самих функцій чи надання послуг розпорядником бюджетних коштів міського бюджету, якому ці повноваження передані.

12 Дозволити міському голові протягом бюджетного періоду за обґрунтованим поданням розпорядників коштів міського бюджету здійснювати перерозподіл видатків за економічною класифікацією в межах загального обсягу бюджетних призначень по загальному та спеціальному фонду міського бюджету.

13. Додатки № 1,2,3,4,7,8 до цього рішення є його невід'ємною частиною.

14. Дане рішення вводиться в дію з 01.01.2011 року.

Міський голова
Т.Г. ДОБРІВСЬКИЙ

(Доходи міського бюджету на 2011р. у наступному номері газети)

Річний розпис видатків бюджету м. Боярка на 2011 рік

Найменування	Загальний фонд	Спеціальний фонд	в т.ч. бюджет розвитку	Разом
Органи місцевого самоврядування	3 691 000,00	465 000,00	440 000,00	4 156 000,00
Заробітна плата	2 300 000,00			2 300 000,00
Нарахування на заробітну плату	837 000,00			837 000,00
Предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування	130 000,00	25 000,00		155 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	150 000,00			150 000,00
Інші видатки	20 000,00			20 000,00
Видатки на відрядження	20 000,00			20 000,00
Оплата водопостачання та водовідведення	2 000,00			2 000,00
Оплата електроенергії	130 000,00			130 000,00
Оплата природного газу	60 000,00			60 000,00
Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку	42 000,00			42 000,00
Придбання обладнання і предметів довгострокового користування		40 000,00	40 000,00	40 000,00
Капітальний ремонт інших об'єктів		400 000,00	400 000,00	400 000,00
Дошкільні заклади освіти	12 355 500,00	3 179 700,00	1 315 000,00	15 535 200,00
Заробітна плата	6 379 470,00			6 379 470,00
Нарахування на заробітну плату	2 344 860,00			2 344 860,00
Предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування	38 000,00	10 000,00		48 000,00
Медикаменти та перев'язувальні матеріали	6 000,00			6 000,00
Продукти харчування	1 776 680,00	1 854 700,00		3 631 380,00
Оплата послуг (крім комунальних)	371 500,00			371 500,00
Інші видатки	5 200,00			5 200,00
Видатки на відрядження	6 000,00			6 000,00
Оплата водопостачання та водовідведення	108 700,00			108 700,00
Оплата електроенергії	186 930,00			186 930,00
Оплата природного газу	1 030 180,00			1 030 180,00
Оплата інших комунальних послуг	78 980,00			78 980,00
Дослідження і розробки, окремі заходи розвитку по реалізації державних (регіональних) програм	23 000,00			23 000,00
Придбання обладнання і предметів довгострокового користування	215 000,00	215 000,00	215 000,00	
Капітальний ремонт інших об'єктів		1 100 000,00	1 100 000,00	1 100 000,00
Загальноосвітні школи (в т. ч. школа-дитячий садок, інтернат при школі), спеціалізовані школи, ліцеї	571 000,00	168 000,00	100 000,00	739 000,00
Заробітна плата	360 000,00			360 000,00
Нарахування на заробітну плату	131 000,00			131 000,00
Предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування	1 000,00			1 000,00
Медикаменти та перев'язувальні матеріали	1 000,00			1 000,00
Продукти харчування	68 000,00	68 000,00		136 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	5 000,00			5 000,00
Видатки на відрядження	1 000,00			1 000,00
Оплата водопостачання та водовідведення	4 000,00			4 000,00
Капітальний ремонт інших об'єктів		100 000,00	100 000,00	100 000,00
Інші видатки на соціальний захист населення	200 000,00			200 000,00
Інші поточні трансферти населенню	200 000,00			200 000,00
Інші видатки	10 000,00			10 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	10 000,00			10 000,00
Капітальний ремонт житлового фонду місцевих органів влади		600 000,00	600 000,00	600 000,00
Капітальні трансферти підприємствам (установам, організаціям)		600 000,00	600 000,00	600 000,00
Дотація житлово-комунальному господарству	50 000,00			50 000,00
Субсідії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	50 000,00			50 000,00
Благоустрій міст, сіл, селищ	2 654 800,00			2 654 800,00
Оплата послуг (крім комунальних)	95 000,00			95 000,00
Оплата електроенергії	351 800,00			351 800,00
Оплата інших комунальних послуг	8 000,00			8 000,00
Субсідії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	2 200 000,00			2 200 000,00
Палаци і будинки культури, клуби та інші заклади клубного типу	577 000,00	5 000,00		582 000,00
Заробітна плата	300 000,00			300 000,00
Нарахування на заробітну плату	110 000,00			110 000,00
Предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування	3 000,00	5 000,00		8 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	3 000,00			3 000,00
Видатки на відрядження	2 000,00			2 000,00
Оплата теплопостачання	150 000,00			150 000,00
Оплата водопостачання та водовідведення	1 000,00			1 000,00
Оплата електроенергії	8 000,00			8 000,00
Інші культурно-освітні заклади та заходи	250 000,00			250 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	92 000,00			92 000,00
Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку	158 000,00			158 000,00
Періодичні видання (газети та журнали)	500 000,00			500 000,00
Субсідії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	500 000,00			500 000,00
Проведення навчально-тренувальних зборів і змагань	150 000,00	45 000,00	45 000,00	195 000,00
Предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування	37 000,00			37 000,00
Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку	113 000,00			113 000,00
Придбання обладнання і предметів довгострокового користування		45 000,00	45 000,00	45 000,00
Капітальні вкладення		1 310 000,00	1 310 000,00	1 310 000,00
Інше будівництво (придбання)		350 000,00	350 000,00	350 000,00
Реконструкція інших об'єктів		960 000,00	960 000,00	960 000,00
Підтримка малого і середнього підприємництва	20 000,00			20 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	20 000,00			20 000,00
Внески органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у статутні фонди		100 000,00	100 000,00	100 000,00
Субсідії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)		100 000,00	100 000,00	100 000,00
Інша діяльність у сфері охорони навколишнього природного середовища		127 300,00		127 300,00
Окремі заходи по реалізації державних (регіональних) програм, не віднесені до заходів розвитку		127 300,00		127 300,00
Резервний фонд	276 000,00			276 000,00
Нерозподілені видатки	276 000,00			276 000,00
Кошти, що передаються до районних та міських (міст Києва і Севастополя, міст республіканського і обл	5 875 700,00			5 875 700,00
Поточні трансферти органам державного управління інших рівнів	5 875 700,00			5 875 700,00
Інші видатки	419 000,00			419 000,00
Оплата послуг (крім комунальних)	29 000,00			29 000,00
Субсідії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	390 000,00			390 000,00
Разом	**27 600 000,00**	**6 000 000,00**	**3 910 000,00**	**33 600 000,00**

ЗВІТНИЙ КОНЦЕРТ

У Боярській загальноосвітній школі №5 відбулася неординарна мистецька подія: звітний концерт Боярської дитячої школи мистецтв. На запрошення організаторів заходу сюди завітав і заступник міського голови з соціальних питань В.М. Дубовецький. Були також присутні батьки дітей, які навчаються тут, та чимало хлопчиків та дівчаток, котрі з ранніх років захоплюються музикою. Тож зала була переповненою. А головне – максимально зорієнтованою на виконання юними співаками і музикантами цілої низки творів різноманітної тематики. І були щасливими всі, хто того чудового дня мав насолоду душею і серцем доторкнулися до шедеврів видатних композиторів Джузеппе Верді, Жоржа Бізе, Антоніо Вівальді, Петра Чайковського, МихайлаГлінки, Йогана Штрауса, Модеста Мусоргського, Йогана Себастьяна Баха.

"Я з великим теплом згадуватиму цей концерт, – поділився в розмові зі мною Валерій Михайлович Дубовецький. – Вихованці школи – надзвичайно талановиті. Мене завжди вражає якість українського співу. Виступи дітей, підкреслю, брали за саме серце. На мій погляд, музичні твори були досить складними для виконання як для хористів, так і інструменталістів, але вони чудово справились, і це мене зворушило." Ці слова, я вважаю, спонукають до роздумів. Адже музика – дарунок небес, вона завжди зігріває людську душу, підіймає її над буденністю. Концерт – це завжди свято.

Боярська дитяча школа мистецтв багата на талановитих викладачів, таких, як: Ірина Лосєва, Ірина Важеніна, Анаїд

Москалюк, Валентина Дем'янишина, Інна Корольова, Людмила Шалашова, Віталій Дем'янишин, Ольга Бережна, Ганна Гончарова, Лариса Ігнатуха, Вікторія Стрижак, Віолета Негода, Надія Гаврилова, Анатолій Пузир, Олена Литвиненко, Альона Правецька, Людмила Берчук, Ганна Білоцерківська, Олена Стась, Ірина Каптюрова, Олена Каплун, Любов Савчук, Вікторія Балик. Це ті педагоги, діти яких брали безпосередню участь у цьому концерті. Вразив своїм чудовим виступом, зокрема, ансамбль викладачів відділення хорового та сольного співу у складі Ірини Демянишиної, Олени Стась, Альони Правецької, Олени Барановської, Вікторії Балик, Анаїди Москалюк, Ганни Білоцерківської.

Хочеться відзначити і Богдана Волкова – лауреата міжнародного конкурсу імені Шопена в Санкт-Петербурзі (соліст); учня 3-го класу Тимофія Чуткого (баян); ученицю 3-го класу Анастасію Вишнівську (вокал); переможця обласного конкурсу "Дебют" Анастасію Юрченко (скрипка); переможця та дипломанта обласного конкурсу "Дебют", двічі лауреата Регіонального конкурсу імені Вериківської Геннадія Клименка (фортепіано); переможця Всеукраїнського конкурсу "Класичний меридіан", двічі переможця обласного конкурсу "Дебют" Всеволода Кривицького; Ірину Гук та Олександра Маркова (гітара); переможця обласного конкурсу "Дебют" Євгена Іванова; Олену Дебелинську, Яну Демченко (флейта); переможця обласного конкурсу "Дебют", дипломанта Всеукраїнського конкурсу "Класичний меридіан" Максима Остапчука (віолончель); двічі лауреата Регіонального конкурсу імені Вериківської, двічі переможця обласного конкурсу "Дебют" Марину Кальян (фортепіано); переможця Міжнародного конкурсу – фестивалю "Діамант Карпат" (естрадний вокал) Ольгу Гаращенко.

В концерті брали участь ансамблі домристів, баяністів, сопілкарів, гітаристів, скрипалів, віолончелістів, а також фольклорного та хореографічного ансамблів. Така багата палітра різноманітних інструментів та голосів прозвучала на концерті у просторій залі школи №5.

Нині ця школа, яка працює вже понад сорок років, є осередком мистецького та естетичного виховання у Боярці. На базі школи відбувалися зустрічі з відомими композиторами Юрієм Щуровським, Жанною Колодуб, Олександром Мясковським, Антоном Мухою, Валерієм Подвалою, Олексієм Семеновим, Олександром Кирейком; добре знаними в Україні педагогами-музикантами Д.Р. Юділевичем, І.А. Ліпатовою, О.Г. Орловою, В.І. Романенко, О.С. Ткач, О.М. Корженевським, В.М. Воробйовим, А.К. Рощиною, Л.М. Вакаріною, Б.О. Архимовичем, О.М. Канерштейном.

Регулярно в школі організовуються концерти викладачів Київського інституту музики імені Глієра з різних музичних відділень та кафедр. Такі зустрічі надихають колектив.

З 2008 року школу очолює Ірина Олексіївна Кузьменко, її заступник з навчальної роботи - Людмила Вікторівна Пономаренко.

Головне завдання педагогічного колективу школи – естетичне виховання дітей та юнацтва, надання якісних знань, розвиток творчих та інтелектуальних здібностей учнів. Педагоги спрямовують свою роботу на реалізацію творчих інтересів дітей, їхніх духовних запитів. У школі завжди підтримують талановитих учнів, у тому числі для їхнього подальшого навчання у вищих мистецьких навчальних закладах. Не останнє місце посідає і організація культурного дозвілля та популяризація музичної культури серед жителів нашого міста.

Валентина Сіродан

ПОСПІШАЙМО РОБИТИ ДОБРО!

За календарем був звичайний будень. Але вже зранку серед пацієнтів неврологічного відділення обласної клінічної дитячої лікарні відчувалося пожвавлення, викликане яскравим оголошенням, вивішеним у вестибюлі. Усіх дітей відділення запрошували на виставу-казку "Новий рік у солодкому королівстві".

Коли глядачі зайняли свої місця, під звуки музики вийшли артисти – восьмикласники Києво-Святошинської районної класичної гімназії Аліса Ігнатенко, Саша Терентьєва, Коля Іваницький, Надя Лютак, Саша Метельська, Паша Арчаков, Катя Овінова. Яскраві костюми перетворили їх на казкових персонажів солодкого королівства. Герої казки прагнуть одного: потрапити до дітей, та на заваді їм стає Королева Гірчиця зі своїми помічниками-розбійниками. Але, як у справжній казці, все закінчується добре. У кінці вистави перемогу святкують всі – і діти-артисти, і діти-пацієнти лікарні. Вони разом співають, граються повітряними кольоровими кульками, весело аплодують. Звучать вірші та загадки. Звеселілі пацієнти лікарні з цікавістю розглядають вручені їм подарунки: солодощі, ігри в пазли, кульки.

Хто ж підготував це свято для хворих дітей?

Все почалося торік з невеличкого концерту, організованого для батьків на 8 Березня старшокласниками Києво-Святошинської класичної гімназії за допомогою мами однієї з учениць – Світлани Михайлівни Терентьєвої. А потім був концерт на День вчителя, після якого й з'явилося в дітей-артистів та їхнього організатора нестримне бажання зробити щось більше. Наближався Новий рік. Так і народилася ідея підготувати виставу зі справжніми костюмами та декораціями, музикою й освітленням. Все та ж Світлана Михайлівна написала сценарій, і казка "Новий Рік у солодкому королівстві" почала жити. До учнів гімназії приєдналися діти з інших шкіл Боярки та Вишневого разом зі своїми батьками. Обладнанням допомогла директор гімназії Світлана Миколаївна Супко. Три подальші хореографічні постановки допомогли поставити професійні хореографи. Ці вистави включали багато ігрових сценок із глядачами, а закінчувалися подарунками кожній дитині. Заживши слави серед дітей та їхніх батьків, вони згодом об'єдналися в проект "Діти для дітей".

На придбання костюмів, декорацій, подарунків потрібні були кошти. Частину фінансування взяло на себе Боярське підприємство ВРТП "Укргазенергосервіс", яке, до речі, вже давно допомагає в подібних заходах. Кошти також виділило приватне підприємство "СТУДІЯ С", власником якого є організатор проекту "Діти для дітей" Світлана Терентьєва. Її компанія постачає в Україну паперову гігієнічну продукцію фінського концерну "Metsa Tissue" – рушники, серветки, простирадла, туалетний папір торговельної марки "Katrin". Підприємство маленьке, сімейне, існує лише півтора року, але потроху починає заявляти про себе. Під час вистави для хворих дітей неврологічного відділення працівники лікарні також одержали подарунки – вироби торговельної марки "Katrin". Про асортимент продукції та її застосування лікарям розповів Олександр Борко – представник фінського концерну "Metsa Tissue", який після дитячої вистави презентував дітям та лікарям продукцію фінського концерну.

У подальших планах організаторів проекту "Діти для дітей" продовження виступів у дитячих лікарнях. Як відомо, сміх також лікує.

Ольга Сільченкова

ВОЛОДИМИР САМІЙЛЕНКО З НАМИ

...поете наш! Ти чесно в світі жив,
Працюючи, не знав, ти зради;
Із шляху певного тебе не відхилив
Ні острах, ні життя принади.
В.Самійленко

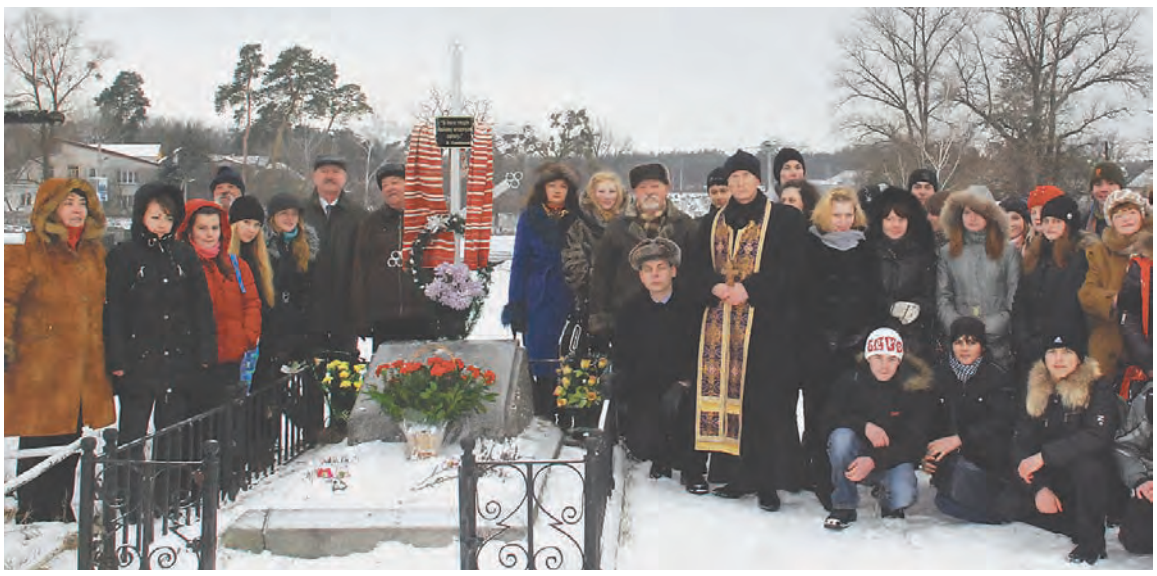

Уже традиційно 3 лютого – у день народження відомого українського поета, драматурга, публіциста, перекладача – боярчани зібралися біля могили Володимира Самійленка, який 12 серпня 1925 року знайшов свій вічний спочинок на Боярському городищі поблизу Свято-Михайлівської церкви.

Він народився 3 лютого 1864 року в селі Великі Сорочинці на Полтавщині. Батько Іван Лисевич – поміщик, мати – колишня кріпачка Олександра Самійленко, з якою батько не був одружений. Хлопчик одержав хорошу освіту, в тому числі й музичну. Миргородська початкова школа, згодом Полтавська гімназія виявили у юнака потяг до художнього слова, перекладу. З 1885 року навчається на історико-філологічному факультеті Київського університету. У той час українське слово було заборонене, студентська молодь таємно збиралася в гуртках, де Володимир – завжди у центрі уваги. Після закінчення навчання він працює в Києві, Чернігові, у Катеринодарі на Кубані, терплячи постійні матеріальні нестатки. Врешті складає іспит на нотаря і відкриває нотаріальну контору в Добрянці на Чернігівщині, де й працює до 1917 року. Тут він одружується, Ольга і Володимир мали чотирьох дітей трагічної долі: усі передчасно померли від хвороб. У період УНР Самійленко співпрацює з владою, допомагає становленню української мови, редагує газету "Рада". Згодом змушений виїхати за кордон, у Галичину. Тут дістає підтримку від галицької громадськості, проте нестатки переслідують. Повертається до Києва 1924 дуже хворим. За підтримки Сергія Єфремова у квітні 1925 року Самійленкові знімають дачу у Боярці, бо київська підвальна квартира укорочувала життя поета. Його доглядала дружина Ольга Степанівна, яка у свої листах змалювала останні нелегкі місяці життя свого чоловіка. Проте і за прогресування саркоми, поет біль притлумлював читанням, перекладами. Помер 12 серпня 1925 року під вечір. Боярські парафіяни української церкви виконали заповіт Самійленка – за козацьким звичаєм поховали "на горі коло церкви".

До могили поета, як на прощу

Здавна місце поховання Самійленка для патріотичної громади Боярки – святиня. У радянські часи вшановували пам'ять поета скромно, а то й втаємничено. Коли у 1964 році письменницька громадськість України готувалася відзначити 100-річчя від дня народження Володимира Івановича, під керівництвом учителя Боярської школи № 1 Івана Івановича Іванова створювався ювілейний комітет. За таку ініціативу письменника, краєзнавця, "ворога народу" з трирічним засудженням 1937 року до виправно-трудових робіт на Колимі, Іванова звільнили з роботи, і майбутній автор повісті "Колима" надалі працював у ЗОШ №1 бібліотекарем.

Стараннями Спілки письменників України та особисто Максима Рильського, Павла Тичини до ювілею Володимира Самійленка 1964 року все ж впорядкували його могилу в Боярці, встановили гранітний надгробок. Велика делегація українських літераторів взяла участь у мітингу пам'яті.

Надалі могилу Самійленка доглядали, як кажуть, окремі патріотично налаштовані боярчани. У цьому контексті слід згадати світлої пам'яті Євдокію та Андрія Храпачевських.

Синьо–жовте знамено над давнім городищем

З прийняттям 16 липня 1990 року Декларації про державний суверенітет України почався новий відлік часу. Боярська громада, в тому числі і її депутатський корпус, сповнені очікування незалежності нашої держави, вже 3 лютого 1991 року з нагоди 127 річниці від дня народження Володимира Самійленка влаштували велелюдний мітинг біля його могили. Саме тоді тут вперше у Боярці було піднято синьо-жовтий національний прапор, який згодом став Державним прапором України.

У січні 1992 року Боярська міська рада ухвалила рішення про надання Музею Миколи Островського статусу Боярського краєзнавчого музею. З того часу музейні працівники щорічно організують вшанування пам'яті Володимира Самійленка на його могилі, ведуть дослідження життєтворчості поета, вивчають його перебування у Боярці в період квітня-серпня 1925 року, що висвітлюється в окремій експозиції.

З нагоди 140-річчя письменника-патріота 3 лютого 2004 року зусиллями адміністрації і педагогічного колективу Боярської середньої школи № 1 на могилі Володимира Самійленка встановлено залізний хрест. Пофарбований у біле, він нагадує про високий березовий хрест, встановлений боярською громадою під час поховання Самійленка 1925 року.

У 2009 році здійснилася багатолітня мрія боярчан – сесією Боярської міської ради було ухвалено рішення про започаткування Літературно-мистецької премії імені Володимира Самійленка. У Положенні про премію зазначено, що вона заснована "для відзначення кращих здобутків українських письменників, художників, музикантів, у тому числі й аматорів та початківців, а також творчих колективів, які проживають або здійснюють мистецьку діяльність у Боярці та за її межами, і виявили відданість розвитку української літератури та культури, популяризації творчості Володимира Самійленка". Подібна премія запроваджена в Україні вперше. З лютого 2009 року, у день 145-річчя Самійленка, Боярський міський голова Т.Г. Добрівський вручив премії першим лауреатам – заслуженому журналісту України Ніні Харчук, поетесі-барду Тетяні Зубковій і колективному лауреату – Боярському краєзнавчому музею.

У 2010 році премію присуджено боярській поетесі Лесі Коваленко.

Стараннями директора краєзнавчого музею Любові Кравченко та за підтримки Боярської міської ради 12 серпня 2010 року на стелі біля приміщення музею відкрито меморіальну дошку, присвячену боярському періоду життя Володимира Самійленка. Також виготовлено ще одну гранітну дошку, на якій вирізьблено в граніті його портрет, який незабаром прикрасить могилу поета.

Мітинг–реквієм

Цьогорічне вшанування пам'яті відомого українського літератора, як завжди, було велелюдним, емоційним, сповненим читання його віршів. Вдячність слід висловити учителям Боярської ЗОШ № 1, які повсякчас приходять з учнями вшанувати пам'ять поета, наснажуючи дітей національно-патріотичним почуттями. Священик УАПЦ відслужив панахиду. Від громади міста і Боярської міської ради заступник міського голови Валерій Михайлович Дубовецький поклав на могилу квіти. Зі щирими словами виступили директор музею Любов Кравченко, депутат Боярської міської ради Ніна Харчук, член виконкому міськради Андрій Ковальов, лікар-хірург Володимир Вітюк, поети Віталій Приймаченко і Валентин Лямічев. На завершення учасники дитячої літературної студії "Слово", керованої Іриною Сєчковою, виконали композицію за віршами Володимира Самійленка.

На жаль, доводиться констатувати, що видавництва твори Володимира Самійленка друкували мало – як за його життя, так і після смерті. А все через його затяту українськість, дошкульне слово сатирика, викриття політичного самодурства персонажів його творів, у тому числі й "патріотів на печі". Самійленко надто актуальний у всі часи, що не до вподоби будь-якій владі, бо ж його образи впізнавані. Тому-то й послуговуємося нині лише вже раритетними двотомником творів Володимира Самійленка 1958 року та однотомником 1990 року.

Короткий літературний портрет

Самійленко був блискучим майстром сатири й гумору. Кращі його сатиричні твори – "Ельдорадо", "Як то весело жить на Вкраїні" (обидва – 1886), "На печі" (1898), "Мудрий кравець" (1905), "Невдячний кінь" (1906). Нещадна політична сатира – це вірші "Дума-цяця", "Міністерська пісня", "Новий лад" тощо. Афористичність мови, стислість і точність вислову, куплетна форма окремих поезій надають сатиричним творам поета виняткової виразності та привабливості. "Одно – творити язиком, а друге – перти плуга", – цей Самійленковий вислів давно увійшов до народного вжитку.

Коли 1886 року Самійленко написав знамениту політичну сатиру "Ельдорадо", то, здається, тоді жодна вечірка української національно свідомої молоді не минала без її декламування, а особливо у виконанні автора: "Десь далеко єсть країна,// Пишна, вільна, щастям горда,// Кожний там живе щасливо – // Держиморда, держиморда". Покладений на музику, цей вірш з новою силою зазвучав 1989-го у виконанні відомого рок-гурту "Кому вниз". Від нищівного Самійленкового слова шаленіла національно-демократична молодь початку 1990-х. З поезією поета Україна йшла до своєї Незалежності: "...Грізна хвилина!//І враз з усіх намучених грудей// Прорвалось: "Ще не вмерла Україна", -// Як неньці дар останній від дітей".

А ось про фарисеїв, яких ми бачимо в сучасному житті: "Який же сором нам! Так сміється із нас// Ви, горді волею народи;// Се перед вами ті, що в божевільний час// Самі відкинулись свободи...".

Водночас Самійленко – незрівнянний лірик з тонким відчуттям слова, неповторною манерою письма. Широковідомою стала його поезія "Тихесенький вечір". Покладена на музику Кирилом Стеценком, вона стала улюбленою народною піснею. До української ліричної класики вже давно віднесено вірш "Українська мова (Пам'яті Т.Шевченка)":

Діамант дорогий на дорозі лежав, –
Тим великим шляхом люд
усякий минав,
І ніхто не пізнав діаманта того.
Йшли багато людей і топтали його,
Але раз тим шляхом хтось
чудовний ішов,
І в пилу на шляху діамант
він зайшов.

Високі почуття любові до України – розкішного, багатого краю, що перебуває в залежності і злиднях, звучать у віршах циклу "Україні", "Веселка".

Зістанься тим, чим бачу я тебе,
Зістаньсь одважним перед ворогами,
Не зрадником до рідної країни
І вірним до свої товаришів
Та добрим будь і чесним, – от і все!

З успіхом виступав Володимир Самійленко і в жанрі драми, написавши кілька комедій, драматизованих гуморесок: "Драма без горілки" (1895), "Дядькова хвороба" (1896), "У Гайхан-бея" (1897), а також визначну драматичну поему "Чураївна" (1894).

Чимало зробив Самійленко-перекладач. Його хист до вивчення мов був відзначений ще під час навчання в Київському університеті. У перекладах поета український читач побачив твори Гомера, Ж-Б.Бомарше, Дж.Байрона, П.Беранже та інших.

Чи не найкраще сказав свого часу про Володимира Самійленка Іван Франко: "Він українець, свідомий українець, усією душею відданий своїй країні та своєму народові, – і се в Росії тип поки що свіжий, тип, можна сказати, будущини. От тим то він такий дорогий і любий кожному українському серцю, такий саморідний та національний – не штучний, а немов так готовий уже виріс із рідного ґрунту. Він живо відчуває всі зневаги і всі – на жаль, такі нечисленні – радощі рідного народу".

відповідальний секретар
журналу "Всесвіт",
депутат Боярської міської ради,
заслужений журналіст України
Ніна Харчук

Фото Анатолія Кухарського

ТАРИФИ ЗМІНЕНО

"Боярка-Інформ" цікавиться причинами, які спонукали місцеву владу зробити такий крок. Спілкуємось з Миколою Івановичем Давиденком – начальником Боярського головного виробничого управління ЖКГ:

– Чому вирішили здійснити підвищення цін на комунальні послуги?

– Тарифи не переглядалися із 2008 року. На той час мінімальна заробітна плата становила 644 гривні, сьогодні ж – 941 гривню. Це суттєве збільшення, яке необхідно закласти у тариф з корегування на мінімальну заробітну плату. Рішенням 2/3 Боярського міськвиконкому скореговані тарифи від 11 січня цього року. Запрошуємо людей до їх обговорення. Це хоч і не популярний метод, але іншого шляху в нас нема. Тому що не вистачає коштів ні на проведення ремонту дахів, ні на заміну стояків і всього іншого. Просто не вистачає грошей. Кошти, які надходять, здебільшого витрачаються на заробітну плату та заміну якихось дверей у під'їзді. Все. Майно ж у Боярці дуже застаріле і потребує як капітальних, так і поточних ремонтів для того, щоб його утримувати більш– менш у належному стані.

– Миколо Івановичу, то коли боярчани почнуть платити за новими тарифами?

– Змінені тарифи боярчани побачать у березні. Згідно з нормативами, місяць дається на опублікування цих тарифів. Ми вводимо їх в дію із першого числа, а розрахунки населення отримає місяцем пізніше.

– З підвищенням тарифів можна сподіватися на краще обслуговування населення?

– Тільки при повному погашенні заборгованості населення можна чекати якесь поліпшення обслуговування. На даний час в цілому за квартирну плату місцеві жителі заборгували понад 3 мільйони гривень. Станом на 1грудня 2010 року, подано 2965 попереджень про заборгованість за житлово-комунальні послуги на суму 5 млн 213 тисяч 501.00 гривню. Подано претензій госпрозрахунковим підприємством: заборгованість за орендну плату – 12 претензій на суму 62 230.99 гривень; заборгованість за теплопостачання та утримання прибудинкової території – 44 претензії на загальну суму 187 981 гривню. Подано 152 позовні заяви про стягнення заборгованості за житлово-комунальні послуги на суму 564 022.42 гривні. На виконанні у відділі Державної виконавчої служби – 67 справ на загальну суму 340 475 гривень. Загальна кількість позовів – 184, сума яких складає 800 342.73 гривні. На виконанні у відділі Державної виконавчої служби – 78 справ на суму 419 474 гривні.

– Миколо Івановичу, чи могли б Ви зараз назвати конкретно дкількох неплатників?

– Вулиця Білогородська, 27 – заборгованість на суму 71 256 гривень. Вулиця Білогородська, 25 – заборгованість становить 55 780 гривень. Білогородська, 23 – 37 926.00 гривень. Білогородська, 21 – 30 753 гривень. Вулиця Високовольтна, 68 – 86 тисяч гривень боргу Це кілька будинків, які мають значну заборгованість перед державою. Ці кошти мали б іти на поліпшення обслуговування та виконання певних робіт. Знають всі мешканці Боярки про зупинку 70-ти ліфтів у 2009 році. Це були ліфти з простроченим терміном експлуатації (понад 25 років). На ці ліфти на сьогодні за рахунок держави (Білогородська, 25 (перший, другий, четвертий і п'ятий під'їзди); Лінійна, 28 (четвертий і п'ятий під'їзди); Молодіжна, 64; Білогородська, 41 (другий під'їзд) проводиться капітальний ремонт, але виділеного державою на виконання таких робіт вкрай мало. Ремонту ж потребує практично кожен ліфт.

Розрахунок вартості послуг – на восьмій сторінці.

Валентина Сіродан

ЖИТТЯ ПРОЖИТИ – НЕ ПОЛЕ ПЕРЕЙТИ

Людмилі Йосипівні Брагинській– почесному жителю Боярки, колишньому лікарю-гастроентерологу, виповнилося 90 років!

...Невисока жінка з привітною посмішкою зустрічає нас на порозі своєї господи. Слухаєш її розповідь і дивуєшся, як їй вдалося вистояти у тяжких випробуваннях долі, працювати лікарем до 80-ти років і залишитися молодою душею й донині.

Свою трудову діяльність Людмила почала 1944 року у місті Фрунзе. Саме сюди на початку війни евакуювали Харківський медінститут, де вона навчалася. У тилу довелося суміщати навчання з роботою санітарки у військовому шпиталі. Тут загартувався її характер: молодій дівчині, відірваній від батьків (а мати Людмили на той час давно померла), потрібно було самостійно прокладати свою стежку в житті – такому нелегкому у ті роки. Напівголодне існування, навчання і робота, робота, робота...

По війні молодого спеціаліста відрядили на роботу до Кіровограда, де затвердили заступником завідуючого обласного відділу охорони здоров'я. Її справжня робота виходила далеко за межі цієї посади. Разом з іншими фахівцями об'їжджала села і райони області, а потім писала звіти про збитки, завдані війною кожному населеному пункту. Вела прийом як лікар-терапевт, лікувала хворих на туберкульоз, була лікарем при театрі та при установі Держстраху. Крім цього, писала статті до газети. До речі, любов до слова, літератури у неї залишилася на все життя. Слухати Людмилу Йосипівну велике задоволення: свою розповідь вона "пересипає" цитатами з літературних класиків.

Коли її чоловіка перевели на військову службу до Києва, квартири у столиці їм не дали. Винаймати житло у Боярці було дешевше, ніж у столиці, тому сім'я оселилася тут, а працювати Людмила Йосипівна почала у Мотовилівці. Бути головним лікарем сільської лікарні – це означає не тільки відповідальність за здоров'я жителів села, а й відповідальність за забезпечення лікарні медикаментами, дровами, хлібом і ще багато чим. Попри ці безкінечні турботи, вона взяла на свої плечі ще одну ношу. У Мотовилівці був спеціальний будинок для 250 дітей-сиріт, батьки яких загинули на фронтах та в партизанських загонах. Коли їй запропонували бути лікарем і для цих дітей, спочатку завагалася – чи встигатиме, адже, крім лікарні, чимало часу займала дорога з дому на роботу. Але відданість професії, любов до людей, а йшлося ж про дітей--сиріт, перемогли.

У ті роки нелегко було без свого житла. Сім'ї виділили земельну ділянку під забудову, але на спорудження будинку зарплати не вистачало. На початку 50-х років Людмила Йосипівна попросилася на роботу на дві ставки. Оскільки у столичній області вакантних місць не було, поїхала в село Перемога, що на Чернігівщині. Село спалене німцями вщент, люди бідують, живуть у землянках. Щоб відродити колгосп, жінки впрягаються в плуг. Багато хворих, інвалідів, яким були не під силу завдання, доведені "згори". Людмила Йосипівна взялася за свою справу: завела на своїх пацієнтів карточки – на газетному папері, бо іншого не було, оглянула кожного мешканця. А потім викликала з району медкомісію, яка за необхідності встановила не одному із сільських мешканців інвалідність, що потім позначилося на завданнях колгоспу. Ця її прискіпливість у роботі проявлялася завжди. Боярчани пам'ятають, як вона, як член медичної комісії, ретельно відбирала допризовників на службу до армії, як регулярно перевіряла здоров'я всіх поранених на фронтах.

У 1956 році з Чернігівщини довелося повернутися в Боярку – дуже захворів батько. Доглядала за ним і працювала у "швидкій допомозі". Умови роботи були жахливими: одна машина на всіх, але через бездоріжжя до хворих ходила пішки. Справлялася. А згодом стала першим дільничним лікарем у Боярці.

У 1966 році відкрилася нова лікарня. У ті роки Боярська поліклініка була поліклінікою передового досвіду – сюди приїжджали вчитися не тільки з України, а й з-за кордону. У колективі лікарні підібралися однодумці, які у своїй роботі не хотіли стояти на одному місці. Серед тих, хто впроваджував нові методи з профілактики та диспансеризації населення, завжди була і Людмила Йосипівна. Вона працювала до 80-ти років. Годі й порахувати, скільки хворих вона вилікувала за ці роки.

Гадаєте, вийшовши на пенсію, наша землячка змінилася?Нічого подібного! Зараз вона живе сподіваннями, що врешті-решт здійсняться її дві давні мрії – у Боярці з'явиться будинок-інтернат для людей похилого віку і музей охорони здоров'я. І вона не просто сподівається, що ці дві події нарешті стануться. Вона діє! Так свою допомогу у відкритті будинку-інтернату їй пообіцяла міська влада.

"У чому ж секрет Вашого довголіття?" – часто запитують у Людмили Йосипівни. "Найцінніше, що є в людині, – це любов. Завдяки їй все можна зробити і все перемогти. Мені завжди допомагає любов до Бога, людей, моїх близьких, до природи – словом, до всього, що нас оточує. Любові бажаю всім".

Володимир Сліпко,
Валентина Сіродан,
Ольга Сільченкова

Уклін за світло душі!

Шановна Людмило Йосипівно! Висловлюємо Вам щиру подяку за людяність, чесність, щирість та благородство!

Хай зігріває людська вдячність за те, що Ви зробили за свої літа, працюючи лікарем–гастроентерологом та геронтологом ЦРЛ Києво–Святошинського району.

Зичимо Вам здоров'я, бадьорості, лише прекрасних спогадів і справжніх друзів.

Низький уклін від нас усіх за Вашу скромність, за світло душі!

Ветерани, друзі, колеги А. Фурсов,В. Богданов, Є. Митрофанов, Т. Каменєва, М. Андрух.

СЕРДЕЧНИЙ ЛИСТ

У Боярці ми з дітками живемо порівняно недовго. Був складний період у моїй долі. Залишилася сама з двома маленькими синочками на руках. Рятуючись від болісного минулого, вирішила змінити місце проживання, так опинилися ми в цьому місті...

Саме тоді зустріла я добру і чуйну людину – завідувача дитсадка №3 Любов Іванівну Дудникову.Вона вислухала мою нелегку розповідь і прийняла молодшого сина до свого закладу, хоча він був переповнений.

Тепер я бачу, що дитина – щаслива,щоранку охоче збирається до цьогго закладу, бо там панує дружба, там йому цікаво з ровесниками й затишно. Домашню атмосферу створюють невтомні вихователі Галина Іванівна Арполенко, Юлія Володимирівна Харламова, Віра Олександрівна Бондар...

Дуже вдячна колективу дитсадка №3, очолюваного Л.І. Дудниковою, за доброту сердець. Навіть за невисокої зарплати вихователі дарують нашим діткам своє материнське тепло.

Лариса Подковка,
жителька м. Боярки

"103" СЛУХАЄ...

Цього разу ми хочемо звернутися до служби, без якої кожен з нас не обходиться жоден з нас. Вона завжди на сторожі нашого здоров'я – від народження і до відходу за вічну межу… Мова про службу "103".Але ж які незвичайні люди працюють на Боярській станції швидкої допомоги. З її головним лікарем Оленою Петрівною Щелковою вдалося зустрітися тільки з четвертої спроби. Перше враження – молода, енергійна, з проникливими очима, якими зазирає глибоко в душу і тим самим, здається, може прочитати всі мої думки. Заглядаю їй у вічі і подумки кажу приємні слова. Лікар, розуміючи мене, у відповідь також посміхається. Взаємний дружній контакт налагоджено. Що ж, тепер й інтерв'ю можна починати.

– Олено Петрівно, сподіваюсь, це буде не остання публікація про станцію швидкої допомоги, тому хотілося б спочатку почути про її виникнення.

– У жовтні 1957 року при Боярській районній лікарні було організовано відділення швидкої меддопомоги. Воно знаходилось на вулиці Хрещатик. Першим завідувачем цього відділення, штат якого налічував 16 осіб, був К.А.Варнідіс. На весь район щодоби працювала одна бригада: лікар, фельдшер, санітар і водій. Були у них всього одна машина і один телефон. Диспетчерського зв'язку між бригадою і відділенням не було. Займали вони тоді дві кімнати у старому приміщенні. Так все це починалося. Не можна не згадати добрим словом працю тих людей, які стояли біля витоків нашої служби і віддали їй кращі роки свого життя, свій досвід і здоров'я. Це – лікар, учасник Великої Вітчизняної війни Л.П. Варнавський; старший фельдшер О.П. Астахова, фельдшери Є.І. Ярошенко, Т.І. Станкевич, Є.П. Федорова, О.М. Шмагайло, санітарки С.І. Бондар, С.П. Скініна, О.М. Фомічова, Н.І.Григоренко, водії П.М. Донченко, І.Т. Оксюта, М.М.Петриченко.

З 1960 до 1969 року відділенням швидкої допомоги керувала Петришина Марія Федорівна, яка і сьогодні працює у нас начальником медичної частини. На зміну їй прийшла Надія Петрівна Поліщук, яка обіймала посаду керівника 11 років, потім багато років працювала лікарем, на жаль, два місяці тому померла.

В 1981 році рішенням обласних властей була організована станція швидкої допомоги. І головним лікарем її став К.С. Філатов. Після нього станцією у 1986-1989 роках керував В.А. Романов. З 1990 по 1996 рік – станцію очолював Анатолій Дмитрович Бартащук. Завдяки йому у нас з'явилася спеціалізована педіатрична та кардіологічна бригади. Але, згідно з рішенням Міністерства охорони здоров'я свого часу, всі спеціалізовані бригади змінили на лінійні, крім педіатричної. Анатолій Дмитрович продовжує працювати на цій станції лікарем.

З 1997 року до 2004 головним лікарем був Олександр Юрійович Бурлаков, після якого керівником швидкої допомоги призначили мене. Така коротка історія нашого закладу.

– Відтоді, звичайно, багато чого змінилося. Із відділення ваша служба переросла в станцію швидкої медичної допомоги, яка нині обслуговує приблизно 154 тисячі населення. Будь ласка, розкажіть про це докладніше.

– Крім підстанції в Боярці, відкрито три підстанції: у місті Вишневе та селах Горенка і Мила. Щодобово в районі працюють 10 лінійних бригад швидкої допомоги, зокрема, дві фельдшерські, сім лікарських і одна педіатрична, яка міститься на Боярській підстанції. Хочу зазначити, що будь-який житель нашого району при необхідності може отримати кваліфіковану допомогу в будь-який час доби на кожній підстанції. Всі станції оснащені радіозв'язком. Санітарні машини радіофіковані. З будь-якої точки району обслуговування бригадою по рації здійснюється через зв'язок з диспетчером. Це дозволяє скоротити час на виклик. Всі підстанції раціонально розташовані по району, щоб забезпечити, відповідно до нормативів, прибуття "швидкої" за десять хвилин у містах і у двадцятихвилинний термін – у сільській місцевості. Оцінюючи потужність станції на сьогодні, можна сказати: ми обслуговуємо 52 населені пункти району в радіусі 50 кілометрів.

– Чи завжди вкладаєтеся у визначений нормативами час?

– Якщо врахувати наші застарілі марки автомобілів, які потребують перед виїздом прогріву двигуна, інколи пробки на дорогах, залізничні переїзди і відсутність достатньої кількості бригад, то, звичайно, не завжди вдається вкластися в установлені нормативи.

– Ви сказали, що не вистачає лікарського персоналу, можливо зробимо оголошення в нашій газеті про вакансії? Торкнемося цієї проблеми?

– Укомплектованість кадрів становить 70 відсотків, саме через недостатню кількість лікарів. Фельдшерів у нас вистачає, водіїв також. Лікарі ж не хочуть до нас влаштовуватись на роботу, тому що зарплата мінімальна. А вимоги, самі розумієте, високі й умови праці не легкі.

– Чи вистачає медикаментів для обслуговування населення?

– Укомплектованість медикаментозними препаратами становить 98 відсотків. Відносно цього жалітися не доводиться, тому що в наявності маємо навіть непорушний запас, розрахований на тридцять потерпілих.

– А як щодо апаратури, без якої зараз просто не можливо обійтися?

– Це нині одна з проблем. Бо апаратура у нас втрачає свої терміни використання. Маємо апарати штучного дихання, ЕКГ, дефібрилятори… Але ж щоденна експлуатація, велике навантаження – в результаті високий коефіцієнт зношення. Сподіваємося, що у зв'язку з підготовкою до Євро-2012 нас долучать до Київського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Тоді, безумовно, перейдемо на вищий рівень.

– З чим найчастіше звертаються до швидкої допомоги?

– У цьому році збільшилась кількість викликів до дітей. Також збільшилась кількість нещасних випадків, ДТП, отруєнь чадним газом, побутових харчових токсикологічних отруєнь. Побільшало непрофільних викликів, до яких належать онкологічні хворі. Це робота поліклініки – робити ін'єкції таким недужим. Але ж ви розумієте, надходить виклик і ми вимушені їхати, хоч це і не є нашою роботою. Адже велика проблема виникає з тим, що у нас в Києво-Святошинському районі не вистачає бригад на кількість населення. Особливо це видно на Милівській підстанції, де проходить Житомирська траса, на якій весь час трапляються аварії. А якщо бригада на виїзді, то ця небезпечна ділянка дороги залишається взагалі без нагляду. Загальна кількість викликів по району за 2008 рік – 66 тисяч 228; 2009 рік – 72 тисячі 457; 2010 рік – 71 тисяча 205.

– Що вдалося змінити на станції у період вашої роботи?

– Слава Богу, останніми роками за рахунок спонсорів багато чого змінилося. Тепер станцію не зрівняти з тією, яка була раніше. Громадянин Латвії Роман Ігоревич Варламов подарував нам у 2006-2008 роках дитячі тонометри, яких у нас зовсім не було. Фонд "Антиснід" надав доброчинну допомогу станції на суму 10 тисяч гривень – закупили одноразові шприци і перев'язувальні матеріали. "Холдінгтраксервіс" обставив наше приміщення меблями. "Імпексцентр" передав нам комп'ютер, ТОВ "Венс" – генератор автономного живлення.

– Зрозуміло, що за усім цим стоять небайдужі люди, яким добре відома ситуація безпосередньо на станції швидкої. Знаю, що чимало праці у цій справі доклали і ветерани вашої станції. Назвіть їх, будь ласка.

– Петришина Марія Федорівна – працює на нашій підстанції з 1957 року. Був час, коли вона працювала в інших місцях, але знову поверталась до рідного колективу. Колодяжна Галина Миколаївна – фельдшер маніпуляційної. Працює з 1968 року. Малик Галина Михайлівна – старший фельдшер на Вишнівській підстанції, з 1968 року.

– 13 жовтня минулого року на Тарасівському залізничному переїзді сталася страшна аварія, під час якої загинула молода сім'я, а машину швидкої допомоги зім'яв потяг…

– Цю трагічну подію чітко зафіксував запис з відеокамери, яка встановлена на одному з прилеглих до переїзду магазинів. Коли це трапилось, ми всі побігли туди. Дуже шкода молоду пару, яка загинула на місці. Наші колеги дивом вижили. Лікування тривале, але результати вже є. Фельдшеру 36 років, а водію – 51 рік. Більше постраждала фельдшер, якій ще необхідно пройти курс реабілітаційної терапії. Але вона молодець, сильна духом, справжній медик. Ми всі хвилювалися за них і бажали тільки одного – їхнього повернення на станцію для подальшої роботи.

– Олено Петрівно, які зміни Ви хотіли б бачити на своїй станції, що особливо турбує ваш колектив у цей нелегкий час?

– Наша станція і досі розташована у не дуже пристосованому для неї приміщенні колишньої перукарні та взуттєвої майстерні, де не лише тісно, а й немає можливості забезпечити необхідні для служби швидкої допомоги стандарти і санітарно гігієнічні норми. Власне, ця будівля взагалі не є підходящою для такої установи, як швидка медична допомога. Мало того, в цьому приміщенні стіни роз'їдає грибок. І як медик констатую: постійно дихати спорами грибка дуже шкідливо. Тому дуже сподіваюсь, що влада подбає про будівництво нового приміщення для станції швидкої допомоги.

Дуже хотілося б мати єдину спецформу. Чим ми гірші від Києва? Наразі там наші колеги забезпечені уніформою. Наші ж лікарі нерідко працюють в екстремальних умовах, часто на дорозі надають допомогу, чому ж не можна їх забезпечити костюмами із світловідбивними смугами?

– Дякую за змістовну розмову, бажаю успіхів Вам і всьому вашому колективу у цій благородній справі.

Валентина Сіродан

Цього разу ми хочемо звернутися до служби, без якої не обходиться жоден з нас. Вона завжди назирці нашого здоров'я – від народження і до відходу за вічну межу… Мова про службу "103".

На знімку: Олена Щелкова

Боярська міська рада, міський голова Т.Г. Добрівський та редакція газети "Боярка-Інформ" щиро вітають літ-редактора-коректора, лауреата премії "Незалежність" Київської спілки журналістів, колишнього багаторічного коментатора Національної радіокомпанії України Володимира Федоровича СЛІПКА з ювілеєм та бажають йому здоров'я, наснаги, всіляких гараздів.

Звертайтеся до міліції

Протягом січня 2011 року до Києво-Святошинського районного відділу міліції надійшло 1273 повідомлення про злочини, які були вчинені або готуються, що в порівнянні з аналогічним періодом минулого року більше на 70,9 %.

Такий показник свідчить: громадяни вкрай стурбовані станом криміногенної обстановки в нашому регіоні, та усвідомлюють, що вони зможуть чимось допомогти працівникам міліції. Жителі району звертаються з повідомленнями, наприклад про те, де збираються підозрілі особи, або здійснюються хуліганські дії, чим дуже допомагають правоохоронним органам. Від своєчасного надходження таких повідомлень залежить швидкість розкриття злочинів по "гарячих слідах".

Києво-Святошинський РВ ГУМВС України в Київській області просить Вас повідомляти про будь-які злочини, що вчиняються або готуються, за телефоном **(04598) 4-02-02** або на телефон довіри Головного управління внутрішніх справ в Київській області **272-19-59** та по гарячій лінії "**102**".

З будь-яких питань, які у вас виникають до працівників Державної автомобільної інспекції, можете зателефонувати на телефон довіри Управління державної автомобільної інспекції Київської області **249-84-02.**

Втрачений атестат Р 711718, виданий Бєльчовій Наталії Дмитрівні 17.06.1988 р., вважати недійсним.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШУ ГАЗЕТУ "БОЯРКА-ІНФОРМ"

АКАДЕМІКА ЧИШКА БУДЕ ВШАНОВАНО

За рішенням Боярської міської ради влітку нинішнього року на будинку № 8 по вулиці Хрещатик з'явиться меморіальна дошка на честь відомого вченого, засновника та першого директора інституту біографічних досліджень Національної бібліотеки імені Вернадського, доктора історичних наук, професора Віталія Сергійовича Чишка.

Його науковий доробок включає понад сто праць, кожну з яких відзначає глибоке розкриття теми. Серед них фахівці особливо виділяють "Історію Академії наук України" та біографічний словник "Греки в Україні". За цикл праць "Особа в історії України вченого було удостоєно премії Національної академії наук імені Миколи Костомарова. Він був академіком Міжнародної словянської академії наук та Української академії історичних наук.

Віталій Сергійович переїхав до Боярки на постійне місце проживання у 1987 році. У той час він працював ученим секретарем сектора суспільних наук науково-організаційного відділу Президії Академії наук України. Завдяки своїй яскравій зовнішності, він запам'ятовувався Сократівським чолом з першої ж зустрічі. Він завжди був толерантним у спілкуванні з будь-ким, доброзичливим, чуйним. Народившись у харизмі, прожив у ній все своє життя.

Віталій Сергійович швидко увійшов у наше товариство любителів спортивного дозвілля. Його майстерність, наполегливість, енергія прикрасили нашу футбольну команду. Він грав нападником – ми вчилися його чудово поставленому удару, прагненню завжди доводити почате до кінця і перемагати.

На жаль, у лютому 2003 року, на 52-му році життя невблаганна смерть забрала від нас цю прекрасну людину. Але він не пішов від нас назавжди. Ось уже восьмий рік боярчани – і молоді, і старшого віку – проводять футбольно-хокейний турнір його пам'яті. Футбольна команда, де він грав, тепер носить назву "Парк".

...Народна мудрість говорить, що після смерті людина продовжує жити серед людей до тих пір, доки вони згадують її добрі справи.

Ми, друзі Віталія Сергійовича, звернулися до міського голови з проханням внести щорічний турнір з ігрового футболу та хокею до планових заходів з відповідним фінансуванням залу, льодового стадіону та пам'ятних грамот і кубків. Нашу пропозицію підтримали.

Памяти нашего Друга

Ты очень ярким и броским был.
Ты в напряженьи вечно жил,
Движенье обожал,
Ты жизнь любил
Да и она тебя любила...
И к достижениям ее вершин
Неравнодушным слыл,
Лауреатом стал, ученым был,
И даже...генералом!
А что теперь, а что сейчас?
Таким не умер ты для нас,
Ты жив, Виталий!!!
Чиновник память о тебе
В надгробье превращает,
Ну, а тебе-то, что подать...?
Тебе на славу наплевать,
Мы это твердо знаем,
Тебе дела достойные друзей подай,
Такую славу подавай!
А нам и с ней, и без нее
Тебя так в жизни не хватает.
А что теперь, а что сейчас?
Виталий, Друг, еще поверь нам раз:
Не умер ты для нас – ты жив!!!
Дела твои мы вместе продолжаем
И радость от побед
Еще не раз мы вместе испытаем!

Борис Дем'янчук

КП "ІА "Боярка-Інформ" оголошує аукціон з продажу легкового автомобіля ВАЗ-21043 (білий, бензин, 1990 року). Початкова ціна 3000 грн. Звертатися до редакції.

РОЗРАХУНОК вартості послуг,що входять до тарифів з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій у м. Боярка в 2011р. (корегування на мінімальну заробітню плату 941грн). Додаток до рішення виконкому міськради від 11 січня 2011р., №2/3

№п/п	послуга	Од. виміру	9-и поверх	5-и поверх	4-и поверх	3-х поверх	2-х поверх	1-о поверх
1.	Прибирання сходових клітин	грн/м²	0,2117	0,1925	0,1487	0	0	0
2.	Енергопостачання для ліфтів	грн/м²	0,06	0	0	0	0	0
3.	Освітлення місць загального користування (підвал,горищ)підк.води	грн/м²	0,1138	0,1152	0,0798	0,0709	0 (0,0657)	0 (0,0289)
4.	Прибирання прибудинкової території	грн/м²	0,3958	0,6609	1,0562	1,0562	0,7610	0,6346
5.	Технічні обслуговування внутрішньобудинкових систем теплопостач. Водопостачання та водовідведення зливової каналізації	грн/м²	0,3395 0,3559	0,3395 0,3708	0,3095 0,4547	0,3095 0,4319	0,36975 0,4577	0, 0,1554
6.	Дезінфекція	грн/м²	0,009	0	0	0	0	0
7.	Дзеінсекція	грн/м²	0,009	0	0	0	0	0
8.	Обслуговування димовентканалів	грн/м²	0,0357	0,0583	0	0,0811	0,0998	0,0338
9.	Прибирання підвалів та горищ	грн/м²	0,0243	0,0550	0	0	0	0
10.	Підготовка житлових будинків до експл. в осіньо-зимовий період	грн/м²	0,1040	0,0352	0,0642	0,0312	0,0121	0,0168
11.	Поточний ремонт: в т.р. покрівель під'їздів та сходових клітин	грн/м²	0,119 0,093 0,026	0,0191 0,0191 0	0	0,0085 0,0085 0	0,0092 0,0066 0,0026	0
12.	Утрим. транс. засобів для тех. обсл. житла, поточ. ремонту та ліквід. аврій	грн/м²	0,0595	0,0595	0,0595	0,0595	0,0595	0,0595
	Разом	грн/м²	1,8371	1,9060	2,1727	2,0487	1,7691	0,9001
	Рентабельність 1%	грн/м²	0,018371	0,01906	0,021727	0,020487	0,017691	0,009001
	ПДВ 20%	грн/м²	0,371101	0,385007	0,438881	0,413835	0,357351	0,181816
	Всього разом	грн/м²	2,2266	2,3100	2,6333	2,4830	2,1441	1,0909
	Тариф	грн/м²	2,22	2,31	2,63	2,48	2,14	1,09

ПОЗИКА
на нерухомість, зем. ділянки, авто
(різні марки), с/г техніку та її комплектуючі.
Телефон: (096) 647-82-07

Засновник Боярськаміська рада. Реєстраційне свідоцтво КІ №971 від 23.10.2006 р.
Видавець: ПП "Журналіст України", свідоцтво серія А01 №219506 від 18.07.2001р.
Головний редактор Олександр Михайлюта
***
Адреса редакції: Україна, 08154, Київська обл., м. Боярка,вул. Молодіжна, 77, другий поверх.
Телефон редакції 47-079. E-mail: boyarka-inform@ukr.net
У громадських місцях м. Боярка розповсюджується безоплатно.
***
Відповідальність за достовірність публікацій в газеті несуть автори та рекламодавці
***
Віддруковано в друкарні "Інтерекспресдрук", вул. Сім'ї Сосніних, 3. Тираж 5000 прим. Замовлення